



Koe Platinumin lumoava maailma.

Pikakaistaa turvatarkastukseen, siitä lentokenttäloungeen ja maailman ääriin kattavan matkavakuutuksen kanssa.

Hae korttia nyt >



American Express® Platinum Card

SAARA
SAARA
RAUTAVUOMA
[Sanoma-tilin asetukset](#)
[Omat tiedot ja tilaukset](#)
[läitkö ilman lehteä?](#)
[Tilapäinen osoitteenmuutos](#)
[Vakituinen osoitteenmuutos](#)
[Tilapäinen jatkelukeytyks](#)
[Seuraamasi aiheet](#)
[Omat kommentit](#)
[Kirjautu ulos](#)

PÄIVÄN TIMANTTI: HS:n tiedetoimitus kokosi tietopakettin, jonka avulla flunssa pysyy pysyvästi poissa

Kulttuuri | Teatteriarvostelu

Kurkistus maailmaan, jossa työmies on raatanut itsensä hajalle jo nelikymppisenä – Merkkipäivä on kunnianosoitus syrjäytetyille

Absurdista arjesta syntyy lämmintä teatteria, jossa suomen kieli soi kauniisti.



Maria Säkö

Draama

Merkkipäivä. Kantaesitys Lahden kaupunginteatterin Eero-näyttämöllä.

Näytelmä **Taija Helminen**, **dramaturgi** **Vesa-Tapio Valo**, **ohjaus** **Kaisa-Liisa Logrén**, **koreografia** **Anna Maria Häkkinen**, **valosuunnittelu** **Jouni Nykopp**, **lavastus ja pukusuunnittelu** **Tiina Hauta-aho**, **äänisuunnittelu ja musiikki** **Tatu Virtamo**, **näyttämöllä** **Taisto Reimaluoto**, **Aleksi Lavaste ja Petriikka Pohjanheimo**. ★★★★★

LAHDEN kaupunginteatterin Eero-näyttämöllä sai tiistaina ensi-iltansa harvinaislaatuinen teos.

Näyttelijä **Taisto Reimaluodon** haastattelujen pohjalta rakennettu näytelmä *Merkkipäivä* on jyrkevä teos, jossa henkilökohtaiset muistot ja rakennemuutosten Suomi limittyvät näyttämölle.

Tai oikeastaan ne ovat **Taija Helmisen** kirjoittamassa näytelmässä erottamattomia. Perhetarinan sijaan kyseessä on väkivahvaa ajattelua syrjäytyneestä ihmisestä, joille yhteiskunta ei ole keksinyt osaa.

NÄYTTÄMÖN takaosa on vuorattu Reimaluodon perhealbumin kuvilla.

Ne voisivat olla minkä tahansa perheen muistoja. Pönötystä ruusujen takana. Hautajaisia. Häitä, joissa puvut istuvat huonosti ja käytös on vielä sitäkin epäluontevampaa.

Samalla näytelmä on kurkistus maailmaan, jossa työmies usein oli jo raatanut itsensä täysin hajalle nelikymppisenä.

REIMALUOTO esittää omaa isäänsä, jo 1970-luvun alussa työttömäksi jäänyttä kivityömiestä.

Hänen kauttaan piiritty esiin hyvinvointivaltion rakennus- ja purkuprojekti, jossa isä jää moninkertaisesti syrjään. Hän saa infarktin vähän yli nelikymppisenä ja sen jälkeen syöksyy vieläkin osattomammaksi. Hän ei kuulu työväkeen eikä porvareihin.

Vaimo (**Petriikka Pohjanheimo**) on vakaa uskovainen ja sairaanhoitaja. Poikaa esittävä **Aleksi Lavaste** tuo näyttämölle kauniisti ymmärrystä ja menneen hyväksymistä.

Näyttämölle lohkeaa jyrkeviä ja irtonaisia kuvia mihinkään kuulumattoman miehen ja hänen vaimonsa sekä poikansa elämästä.

Kaisa-Liisa Logrénin ohjaus keskittyy siihen, että kohtaukset ovat viimeisteltyjä. Näyttämöä olisi voinut paikoin ajatella kekseliäämminkin. Hienoja ovat kuitenkin visuaaliset kiteytykset, kuten esimerkiksi kohtaus, jossa isän koko loppuelämä kuvataan kasvavan lääkepurkkikasan avulla.

PEITTELEMÄTTÖMÄN poliittisuutensa vuoksi *Merkkipäivä* rinnastuu mielessäni **Kristian Smedsin** *Huutavan ääni korvessa-* ja *Jääkuvia* -näytelmien maisemaan.

Vanhempien erilaisten taustojen kautta esitys valottaa myös sivistysporvarin hätää ja lopulta tarkentaa polttopisteeseen nykypäivän.

Vilho-isän kuollessa Suomi tulee vielä tervehtimään häntä viimeisen kerran. Kumpikaan ei ole antanut toisilleen mitään. Suomi on rollaattorissa, isä vetää kaljaa tiputuksessa.

Tragikoomisesta, absurdistista arjesta syntyy epätavallisen lämmintä teatteria, jossa suomen kieli soi kauniisti, vaikka asiat ovat ahdistavia.

KOTIMAISESSA teatterissa ollaan todella tartuttu työelämään ja työväenluokkaan. *Glory Days*, *Janne Katajan Riihimäki*, *MyBaby*, *Wunderkinder* ja nyt viimeisimpänä *Merkkipäivä*.

Merkkipäivä ei kerro joistain harvoista. Se kertoo enemmistöstä.

”Ne kuvan reunat, ne kuulkaa tulee vielä aivan saamarin tutuiksi jokaiselle juhlaivirineiluttajalle! Kun niitä kuvan ulkopuolella olevia ihmisiä tulee tarpeeksi, niin voitte olla varmoja, että se syrjään siirrettyjen paikka näkyy ja kuuluu! Siellä kuulkaa torvet soi!”

Seuraa uutisia tästä aiheesta

Draama

Seuraa